

Sygn. akt III Ca 1093/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku J. J., D. K. i P. K. (K.)

z udziałem H. S., R. B. (B.) i H. B. (B.)

o złożenie do depozytu sądowego

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ns 28/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, iż:

1. zezwolić wnioskodawcom J. J., D. K. i P. K. na złożenie do depozytu sądowego Sądu Rejonowego w Gliwicach kwoty 4,27 zł (cztery złote i dwadzieścia siedem groszy) tytułem wierzytelności hipotecznej na rzecz M. B. zmarłej 12 marca 1989 r. obciążającej nieruchomości:

1.1 położoną w L., dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą nr (...), a stanowiącej współwłasność D. K. i P. K. oraz

1.1.a położoną w L., dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą nr (...), a stanowiącej własność J. J.;

1.2 ustalić, że kwota wymieniona w pkt. 1 niniejszego postanowienia ma być wypłacona spadkobiercom M. B. zmarłej 12 marca 1989 r. na ich wniosek bez żadnych warunków.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1093/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił wniosek wnioskodawców o złożenie do depozytu sądowego wskazując, że pomimo wezwania wnioskodawcy, za wyjątkiem jednej z nich, nie złożyli oświadczenia o zrzeczeniu się uprawnienia do odebrania sumy z depozytu sądowego i nie wskazali czy dokonano zapłaty wierzycielowi.

Apelację od tego orzeczenia złożyli wnioskodawcy wskazując, że w sposób nieprawidłowy powiadomiono ich w sądzie w zakresie potrzeby złożenia pisma tylko przez jedną osobę. Dlatego też jedynie D. K. złożyła stosowne oświadczenia. Do apelacji wnioskodawcy dołączyli oświadczenie każdego z nich w zakresie zrzeczenia się uprawnienia do odebrania sumy złożonej do depozytu oraz wskazali, że kwota 4,27 zł nie została zapłacona wierzycielowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy było prawidłowe w chwili orzekania, jednak z uwagi na przedłożenie przez wnioskodawców wymaganych oświadczeń – o które Sąd Rejonowy zasadnie wezwał przed wydaniem swojego orzeczenia – dopiero w apelacji uległ zmianie stan faktyczny i na czas orzekania w Sądzie Okręgowym były już dołączone do akt oświadczenia wnioskodawców o zrzeczeniu się uprawnienia do odebrania sumy złożonej do depozytu. Ponadto wszyscy wnioskodawcy wskazali, że kwota 4,27 zł nie została zapłacona wierzycielowi.

W postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się tylko do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu sądowego jest prawnie dopuszczalne i uzasadnione (art. 6931 kpc). Zakres kognicji sądu jest zatem w niniejszym postępowaniu ograniczony do formalnej oceny twierdzeń wniosku. Bez badania ich prawdziwości sąd na podstawie przytoczonych okoliczności stwierdza czy złożenie do depozytu jest prawnie dopuszczalne, dlatego też tak istotne znaczenie ma przedstawienie argumentów uzasadniających złożenie tego świadczenia do depozytu i określenie warunków, pod którymi może nastąpić wydanie świadczenia (tak J. Gudowski [w:] Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erecińskiego, Tom 2, Warszawa 1999 r., s. 298).

W świetle przepisów prawa cywilnego materialnego dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego w przypadkach wymienionych w art. 467 pkt 1 do 4 kc oraz w przypadkach przewidzianych w innych przepisach. Rozstrzygając czy wnioskodawcy w niniejszym postępowaniu są uprawnieni do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego należy sięgnąć do art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz 707 ze zm.), który stanowi, iż gdy wierzytelność zabezpieczona hipoteką jest wymagalna, a wierzyciel dopuszcza się zwłoki albo też zaspokojenie go napotyka trudności hipoteka wygasa, jeżeli właściciel nieruchomości złoży zabezpieczoną kwotę do depozytu sądowego, zrzekając się uprawnienia do odebrania jej z powrotem.

Świadczenie zabezpieczone hipoteką jest świadczeniem pieniężnym, dłużnik powinien więc spełnić je w miejscu zamieszkania wierzyciela (art. 454 § 1 kc), który zmarł 12 marca 1989 r. /k. 8/. termin wykonania zobowiązania pocztytuje się za zastrzeżony na korzyść dłużnika (art. 457 kc).

Z księgi wieczystej nr (...) wynika, iż hipoteka wpisana na rzecz M. B. następnie przeniesiona do księgi wieczystej (...) wynika z należności związanych z przejęciem nieruchomości na podstawie aktu własności ziemi /k. 30 – 35/ i została wpisana na podstawie decyzji z 1 czerwca 1973 r. (Akt Własności Ziemi nr (...)). Należności wynikające z tego tytułu mogły być spłacane w ratach nieprzekraczających 10 lat [por. art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250) już nieobowiązującej]. Dlatego też wierzytelność zabezpieczona hipoteką stała się wymagalna najpóźniej 1 czerwca 1983 r.

W chwili obecnej dłużnicy napotykają trudności z zaspokojeniem wierzyciela, który zmarł, a zrzekli się wszyscy uprawnienia do odebrania z powrotem złożonej do depozytu sądowego kwoty 4,27 zł.

Mając powyższe na względzie na mocy art. 386 § 1 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc, 6931 kpc i art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece należało orzec jak w sentencji.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Gabriela Sobczyk